

ქვემოთსტუ-
ბი გაზეთი

შუამავალი

წელიწადი პირველი,

№ 1

კვირა, 15 ივლისი, 1907 წ.

№ 1

კარკატურებიანი, იუმორისტული, გაზეთი „შუამავალი“
ადის ყოველ კვირა დღეს. ფასი წლიურათ—5 მან., ნახევარი
თ—3 მან., ერთი თვით—50 კ., ცალკე ნომერი ყველგან
კ. ადრესი: თფილისი, ამხანაგობა „შრომის“ სტამბა. ტიპო-
გრაფია, Типография Т-ва „Трудъ“. Мих. № 65.

ფასი განცხადებისა პირველ გვერდზე პეტით 30 კაპ., უკა-
ნასკვნელ გვერდზე 20 კაპ. რედაქციასთან მოლაპარაკება შეიძ-
ლება სამშაბათს, პარასკევს და შაბათს დილის 10 საათიდან 12
საათ. და საღამოს 5 საათიდან 7-მდე. ხელმოუწერელ წერილებს
რედაქცია არ ინახავს. წერილები გარკვევით და ერთ გვერდზე
უნდა იყოს დაწერილი.

21778

F 3762

4880

26093

„კახეთის“ სარდაფში მომუშავენი.

ლოკაუტი-გოიკოტი.

კახური ღვინის ჭირიმე
ყელს რომ ჩაფერავს წითლათა!
ჩვე ხომ შაურათ გვიჯდება,
სხვებს ვაძლევთ მამასისხლათა.

კახეთის მემკვიდრეობა
ირობა შეკრე მაგარი:
რომ აწარმოვო საერთოთ
„შუამავლის“ აქარი.
ამა ხიზნისა დასაქალაქში
სარდაფი მოხსნე დიადი:
კვივი ვით გულს ბატონის,
უსინათლო და ჩვედიადი.

დაიქირავეს მუშებიც
ორმოციოდე ხელია.
(სარდაფის მიმე ჰაერი
ბატონებისთვის ძნელია!)
გაჩაღდა საქმე... მუშები
რადგან ტყავიდან ძვრებოდენ;
„მშრომელნი“ თავადიშვილნი
ოდნავ არ გაინძრეოდენ.
იმატა შემოსავალმა...
სადიდებს ყანწი ეწია,
მაგრამ ბოლო დროს „კახეთსაც“
შაფი დღე წამოეწია.
გამოაცვალა დროება
და „კახეთის“ ღვინოსა

ცული დაუდგა დღეები,
ძველებზე ვერ მოიღიხი
მუშებმა შევიდნენ ითხოვე;
ხელფასი თავის შრომს
და მოისწინეს პასუხს
თავადიშვილთა წყურ-
ვანობისდენ ბატონი
ამა ამბისა თხრობის
(ძველათ კი თავი
მუშებთან „მეგობრი-
მსჯელეს მამაპაპუ-
გადაჭრით, არა გრძელ-
და „ლოკაუტი“ შესატყოსი
გამოაცვალა დროება
და „კახეთის“ ღვინოსა

შუამავალი
1907 წლის
ივლისი 15

რედაქციის აზარი.

„შურდული“ მაგიერ დროებით გამოდის „შუამავალი“. როცა დრო მოვა

ქურნალი „შურდული“ ყოველ კვირა დღეს გამოვა, უკეთუ „სხვა და სხვა მიზეზებმა“ ხელი არ შეუშალა და უდროვით არ გარდაიცვალა.

„ნაღის მიზანია დარაჯათ უდგეს თანამედროვე ცხოვრებას და აღნიშნოს ყველივე საყურადღებო ფაქტი“. „შურდული“ სამასხარო ქურნალი არ არის. იცდება სერიოზულად შეეხოს თანამედროვე საკითხებს და ისეთი კილოთი სწეროს რომ მტერს „შურდულივით“ მოხვდეს გულში და მოყვარეს სიამოვნების ღიმილს მოგვაროს.

ქურნალში უმთავრესი ალავი დაეთმობა პროვინციის ამბებს. მოგვაწოდონ პროვინციელმა ამხანაგებმა წერილები და სურათები. რედაქცია სიამოვნებით მოათავსებს ყველა საყურადღებო წერილს. წერილები მოკლე და გარკვევით უნდა იყოს დაწერილი.

იმ წერილებში და ლექსებში, რომლებსაც რედაქცია მოიწონებს, ავტორს 3-კაპეიკამდე ჰონორარი ეძლევა სტრიქონზე.

ყველას მზრუნველობით ეკიდებიან, ყველასთვის ზრუნავენ. ესტევათ დილა ლოგინში გაგიტენდა, ქუჩაშიც მშვიდობიანად გამობრძანდი, საუბედუროთ ფულეები არა გაქვთ, მარა ეს არაფერი უბედურობაა. ასეთ გაჭირვების დროსაც არ ივიწყებენ თფილისელებს, გაივლი რამდენიმე ნაბიჯს, ნახვენ შენ ფულის ქისას და თუ არაფერი გაქ შიგ ან ფულეებს ჩაგიყრიან შიგ და ან ცოტა კისრის მასაჟს გაგიკეთებენ; თუ ფულეები გაქვს და მით უკეთესი, მართალია „დეროორისტებს“ უნდა გაუნაწილო, თავი შეიწუხო და ქვის ქვეშ ამოდო, მარა ეგ არაფერი. ბედნიერია თფილისი! მით, რომ მას ასე კაი მამები ყავს. ეს მამები ყველაზე მეტათ ზრუნავენ თფილისელებისათვის. მართალია წვრილ ვაჭრებს ცოტათი აწყენინეს და იფრინეს, მაგრამ წვილი ვაჭრები რის წვრილი ვაჭრებია, თუ არ აწყენინეს. მსხვილი სხვა საქმეა. მსხვილი უფრო მაგარი „ბარჯგია“, წვრილი კი ჩქარა წაიქცევა. აწყენინეს მარა ეგ არაფერი. სამაგიეროთ ინტელიგენტ უმუშევრებს ფრიად ზრდილობიანად უთხრეს უარი სამუშაოზე და ყველას მაგიერ თორმეტი კაცი მიიღეს. ეგ არაფერი! მაშ რა უნდა ექნათ? ხუმრობა საქმეა 300 კაცის მზერა? „დუშკები“ რომ იყვეს სხვა საქმეა. განა კეკლუც არსების მზერა და ვიდაც წვერ-ულვაშ გაბურძღვენულ კაცის ერთია? თუ არ გჯერათ აბა შებრძანდით როდისმე ქალაქის სამმართველოში და თქვენი მშვენიერი თვალებით იხილავთ ყოველ კუთხეში, როგორ ხალისით და გაბრწყინებული სახით ეკურკურებიან კეკლუც არსებათ. ჰო და საქმეც ეს არის. ამიტომ ქალაქის მამები სრულიად სამართლიანად

რომ ბედნიერია. მართალია ამ ბოლიხანს ვაზეთების ქირი გაჩნდა, მაგრამ ეგ არაფერი. ბედნიერია თფილისი! მით რომ თფილისის ქუჩებზე ხშირათ ტრამვაის ვაგონების დოღი იმართება. ვატმანები ისე ეჯიბრებიან ერთმანეთს და ისეთ მარულას ათამაშებენ ვაგონებს, რომ რომელი კავსაძე და უტოჩკინი შეედრება. მართალია მარულის დროს კონდუქტორი იღესება, მარა ორი-სამი კონდუქტორის გალესვა აბა რა სათქმელია. ბედნიერია თფილისი! თფილისის სამაგალითო საყასბოები აქვს. ყოველ დღე აუარებელი საქონელი იხოცება მშვიდათ, წყნარათ. მარა საქონლის დამხოცველებს რაღაც ეშმაკი და ქაჯი შეგდომიათ და ლამის საქონლების მაგიერ ერთმანეთი დახოცონ ერთი მხრით შავრაზმელთა ბრბო „აღას“ მეთაურობით და მეორე მხრით კალისტრალიბეგები და სხ. ვართანოვის მეთაურობსამკვედრო-სასიცოცხლო ბრძოლაში არი ბრძოლა იმდენათ გამწვავებულია, რა დასაკლავ პირუტყვებსაც კი მიუქცევი ყურადღება. ამას წინათ ერთი ზანტი მეჩი ისე გაბრაზებულია „აღას“ საზიზღრი საქციელით, რომ ვეღარ მოუთქმინდა და გამოსდევნებია. ვულ გაბეჯილი „აღას“ კანტორაში შევადნობთ (აღას ბათ ეგონა კამეჩი იქ ველრ უბედავდ შესვლას). ბრაზმორეული კამეჩი შევარდნილა კანტორაში, გაუღია ფეხქვე „აღას“ და საჩოხე შალით მოუთქმინდა დროზე მსშველებით და „აღას“ დილს კამეჩის სიკვდილს უმჯობესად და მოუკლავთ. „აღას“ მარტო და ძროხები (გარდა ვიღისა) არიან, ყველა ემდურის ამას წყასბოზე რაღაც საკითხი გაუარსა იბრძობია დაიბრძობს ხარე

გარეკეს ძველნი მსახურნი
სულყველა ხელეპირათა,
მით თავი აუტკივარი
გადაიქციეს ქირათა.
მუშათა ნაცვლად თავადებს
ნორჩნი და ფრიად წვრილები
ჩამოულალავთ კახეთით
მოზარდი ვაჭიშვილები.
შერეკეს ბნელსა სარდაფში
ეს წვრილი „მუშა ხელია“...
(სურათი უფრო სამასხრო
ძნადი სანახველია!!!)
ზოგი ბოჭკის ქვეშ ვარდებთ
და ფეხსა იღრძობს ავათა,
ზოგი ბოთლს დასწაფებია
„უნუას“ ჩასანთქავათა.
ზოგი ეზოში გორაობს
ღვინისგან განაწყინები,
დამტვრეულ „ბუთლიკებისა“
ფეხსა უსერავს მინები.
ზოგიც ბოთლს რეცხავს თითებით
და განუჭვრეტავს შუშებსა
ღმერთს ვფიცავ: არსად შეეყრივარ
მე ამგვარ პადვლის „მუშებსა“.
საიდგან იყო, არ იყო
გაჩნდა მუნ ყვაფი-ყვანჩალა,
და „მუშა“ გიმნაზისტებსა
ცელქობა აღარ აცალა.
მალლიდან მკვახეთ დასჩხავლა
სამგლოვიარო ვალობა
და დაფრთხენ თავადიშვილნი
მოგვეცნო ღვთისა წყალობა.
მოესმათ: „ბოიკოტია“
და ჩაჰქინდრავდენ თავებსა...
(ყვაფის ჩხავილი მართლაც რომ
კარგს არას მოასწავებსა).

ეშმაკი.

ბედნიერია თფილისი!!

საზოგადოებრივ დღევანდელ პირობებში ბედნიერია თფილისი! მით რომ თფილისისათად შეხედება კახეთისათანა ბედნიერი ქალაქია. მეორე იყოს მთელი საქართველო ერთი, რომელიც ღლოდ მარტო თფილისისუფლებს. ყველა ერთი უბირით დაცულია პირობებლობა, ისე დაცული რომ დაგვიჩინება, აღარ დროგინში შეხედები თუ რომელი თუ უჩასტკაში. და კბილების დათვასთან. ბედნიერია

„აღას“ ხარჯზე ხომ არ გამართავდენ?) სადილი დიდებული ყოფილა. უკურთხე-ბიათ საქონლის ეზო. სადილს შემდეგ ბევრი ნასუფრი დარჩენილა. „აღას“ მო-ურეკია ვირები, აუკიდნია ყველაფერი და მღვდლის მაგიერ თვითონ წაუღია სა-კურთხათ სახლში. მუშებს უთქვამთ ჩვენ დაგვიტოვე, ჩვენ ვკამთო. აღას უბასუხია მე დიდი მუცელი მაქვსო, მარტო თივა და ნახშირი არ მეყოფაო. „აღას“ მართა-ლი ყოფილა. „აღას“ რომ მღვდელი ყო-ფილიყო და საკურთხობა არ გადავარდ-ნილიყო, მის ბედს ძალი არ დაჰყეფდა. ბედნიერია, ბედნიერი თფილისი! მარა დანარჩენ ბედნიერებაზე შემდეგ.

ირეთელი.

წერილი ჯოჯოხეთიდან.

ძმაო ვასილ წერილს მოგწერ, ზოგიკითხავ სიყვარულით, ნამეტანი მომენატრე და მოგელი სულით, გულით.

ნუ თუ დარჩა კიდევ რამე მაგ დასაქცევ ოზურგეთში? მოათავე ბარემ მალე და წამოდი ჯოჯოხეთში.

აფთიაქი წამოიღე, აქაც კარგია ვაჭრობა; თუ ფერშალი ხელს შეგიშლის მე მკითხე მისი დაბრჩობა.

მორიდებით მომიკითხე ნაცნობები სულ საერთოთ, ზოგიც თან წამოიყვანე დრო ვატაროთ და გავერთოთ.

დამიკოცნე სიყვარულით ჯოჯოხეთის მთელი ძალა, დაწყებული დიმიტრიდან ვიდრე პაწა მაჩანჩალა.

დავით მღვდელი, ტყავის მხდელი მისი გველის წიწილითა, (ეტყობა რომ მომავალი ეგებება სიცილითა).

ვანო ჯაყელს მონხსენე, თუმც დიდა მისი ღვაწლი, ცოტა კიდევ იმუშაოს მე ტარტაროზს დამდვას ხათრი.

ივლიანეს კი უთხარი, მორჩეს ბარემ რასაც შობა,

ან ერთი ქნას, ან მეორე, სირცხვილია ორჭოფობა.

კოწიე და ნიკოკიე მენატრება ერთი ორად, ერთი აღიუტანტათ მინდა მეორე კი—ორატორათ.

ვაჭრები არ დამივიწყო მუცელ-დიდა, ტვინით თხელი, ვინაც თავის ერთგულებით მოგვიმართა იმ დროს ხელი.

ჯერ-ჯერობით კი ნახვამდის (არც ეს არის ვგონებ შორსა) იმუშავეთ, არ შეშინდეთ, ნუ უყურებთ ქვეყნის ჭორსა.

თქვენი ტარტაროზი.

ს ი ტ ე ვ ა

თქმული ილია ჭავჭავაძისა მიერ ს. გუ-რამიანთ-კარში ეკზეკუციის მონიჭების დროს.

(მიბაძვა სიტყვისა წინამძღვარიანთ-კარში თქმუ-ლისა)

„ხალხნო და ჯამათნო! ნათქვამია: ქრისტე ღმერთმა თავისი კალთა უხვეებისა აქ, ამ „ჩვენს“ მამულში დაიბღერტაო. შეხედეთ ამ ამწვანებულ ჯეჯილს, ამ ნორჩ ტყეს, ამ მონხუნხუნ ანაგვს! ხალხნო და ჯამათნო! ღმერთმა რამ ქვეყანა გაანინა, დედა-მიწას გული გადაუხსნა, შიგ აუარებელი სიმდიდრე დასდვა, ეს არე-მარე მე მომიზამა და მითხრა: „იდი-კო ჩემო! იშრამე, გაისარჯე, დედამიწას გუ-ლი გაუხე, იქიდან სიმდიდრე ამოიღე და ისარ-გებლეო“. ეს ნაჭერი, სუფარულნო ძმანო ჩემ-ნო, განლაგეთ სუგურამო, დაწებულე წინაშე-რიდან ვიდრე ჯიდაურამდე, ხოლო ზედაძენი-დან ვიდრე ანაგვის ატეხილ ჭალებამდე.

„თუ ოდეს გლენთა მასზე მისახლეთა“ განაგრძო უფალმა „ანა ისურვონ შრამა ბა-ტონისა თვისისათვის, ანა გარდაუხსნან ზირი დედასა-მიწასა და ამოღებულისა სიმდიდრისა სმი შეთხედო ანა მიუხლან ბატონსა თვის-სა, მაშინ (ბრძანებს უფალი) მოგლინებულე იქ-ნან სოფლად სტრაჟნი და კაზაკნი, რათა ხმლითა და მათრახითა გარდაუხსნან უმათა მათ ქაღა თავისა და ამოიღონ მუწო ტვინი თავს მას შიგან მდებარე“.

ხალხნო და ჯამათნო! წმინდა ანს ნება უფლისა და შეურეკველ ანს „ქვეყნებელი“ კერძო საკუთრებისა. მონიჭებული დვთისა მიერ ანა წაართვეთს ძლითა, რამეთუ მ-ქმედი მახვილითა, მახვილითავე მოკვდების. თუ ოდეს ქრისტე ღმერთმა კალთა თავისი

უხვეებისა აქ ამ ჩვენს მამულში დაიბღერტა, ჯე-ანს თქვენც, ძმანო ჩემნო, ჯიბენი თქვენს სისაწყელისა ჩემს კალთაში ჩაიბღერტოთ ვიდ-რე უკანასკნელსა გრამამდე.

ხალხნო და ჯამათნო! თვით უფალმა ღმერ-მა აკურთხა „ქვე-ყუნებელი“ კერძო საკუთ-რებისა და ჯერეთ გამოუქვეყნებულ შეთერ-ტე მტნებაში (რამეღივ ანს გაგრძელ-ათისა) დადად ჭეო: „ანა გული გი-მიწისათვის ბატონისა შენისა; ანა თქმადეს უღრანთათვის ზატონისა ანცა მინდვრისა მისისა, ანცა ფიხისა მისისა, ანცა ქვიშისა მისისა, ანცა შეშისა მისისა, ანცა დალისა მისისა ანცა წყლისა წმინდისა; ანცა ბაღისა მისისა ანცა ტალახისა მიწისა, ანცა ჯაგებისა მისისა, ანცა ძაღლებისა მისისა ანცა უფლისა მისთვის რაიცა იუოს ბატონისა შენ-ისა“

ხალხნო და ჯამათნო! აი ტვეს უფალისა, რომელსაც საჯესობი ბი მეც, მონა მისი და ბატონი თ-უმეცრებიოთ თვისითა დაარდვიეთ კა-ლისა და გასთელეთ ფენთა ქვეშე თ-კუნთხედი იგი დღევანდელი სამართლ-ცოდვათა ამა, სჯულისათა საზღაურს-ლენთ თვით უფალი ღმერთი ჩვენი უამსა მ-მეორეთ მოსვლისასა, ხოლო რაიცა შეეხე-ცოდვათა თქვენთა მიწიერთა, ჩემდამო მიმარ-მომართულისა, ამისათვის მე მოგივლინ-თქვენ ხალხნი ესე ბატონისა ფრიალ ერთგუ-ნი რომელთა თვითნებობასა ანა აქვს და-სრულე.“

აქედან იწყება ხანა ეკზეკუციის ბატონ-ბისა.

ეშმაკი.

მ წ ე რ ლ ო ბ ა.

ერთ ახლოგარდა მწერალს განუხ-ხავს „ვეფხვის ტყაოსნის“ მეგრულ ენა-გადათარგმნა.

ცნობილ დრამატურგს იპიტაძეს ქარ-თული სცენისთვის დაუწერია სამოცდ-ექვსი (66) ახალი დრამა ქ. თფილისის ცხოვრებიდან. დრამები ჩვეულ ებისამება-ნიჭით თა უნარით არის დაწერილი. პი-ჩერკიც ვენიერია.

ქართველი საზოგადოება ძრ ხარა და თანაც ძლიერ დაად

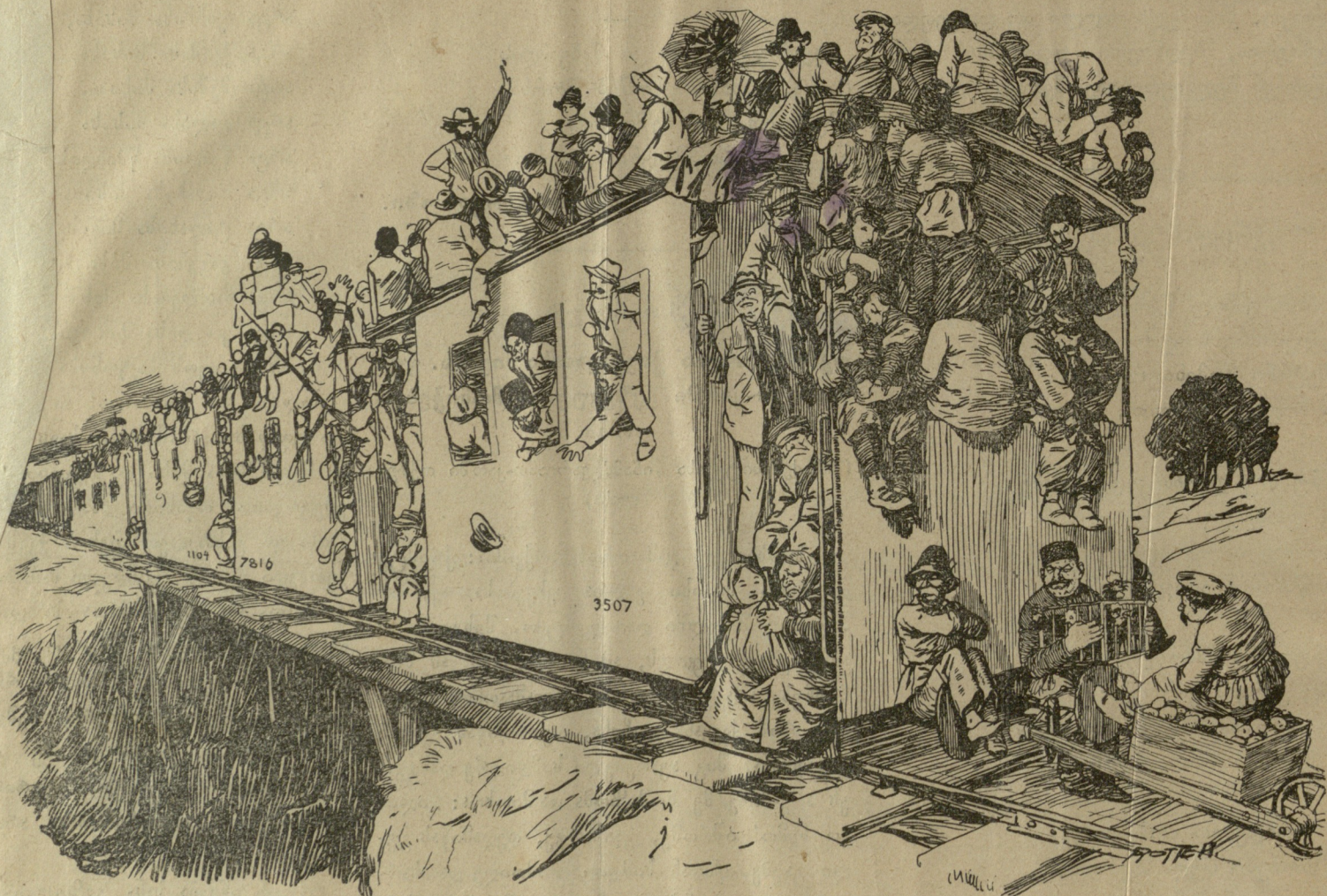
ქონის“ (Baton) „აღსრულდას“ აღ-
ლებამ. მიზეზი სიხარულისა წერილის
რულება გახლდათ. ხოლო დაღონებისა
გრეფის საზომი.

—
თველ თავად-აზნაურობას განუზრა-
მოსცეს ყოველდღიური უპარტიო
რომლის რედაქტორობაც მიენ-
შვიდობიან განახლების პარტიის
წევრს კნ. ამირეჯიბს.

ჩვენს რედაქციას აცნობეს ფრიად სიმ-
პატიური და მაშასადამე სასიამოვნო ამ-
ბავი. პატივცემულ პედაგოგს ი. გოგება-
შვილს განუზრახავს: სპარსულ ქართ-
ველთა ბავშვებისათვის „დედა-ენის“
ფასს დაუკლოს. საქართველოს ქართვე-
ლი ბავშვებიც მაღლიერი იქნებიან ასეთი
გულშემატკივრობისათვის.

—
ქართულ სახელმძღვანელოების გამო-
ცემელ საზოგადოებას განუზრახავს გა-
მოსცეს სახელმძღვანელოები დაბალ სკო-

ლებისათვის შემდეგ საგნებზე: 1) რო-
გორ მზადდება ქონისა და ნაცრისაგან
სარეცხი საპონი—ივ. როსტომაშვილისა.
2) საშვალეხანი ქათამთა და სხვათა ფრ-
თოსანთა მკებნართა წინააღმდეგ მისამარ-
თი—ნ. მკურნალისა. 3) ზღარბი, რო-
გორც ფაქტორი სამეურნეო განვითარე-
ბისა—ი. გოგებაშვილისა. 4) სამარხი კა-
სების განვითარება—ნ.სა.

თფილისიდან ბათუმისაკენ.

რკინის გზაზე.

—
ჩივი და მოსვენება
იღბით რკინის გზაზე;
კაცი, ყრმა, მოხუცი
მანეთს ასხედან თავზე!

აღარ არის გასაქანი
არც ვაგონში, არც ბაქანზე,
აღარც აქეთ, აღარც იქით,
აღარც ზევით, აღარც განზე.

არით შეხიზნულა
და მოაჯირი...
ჩაისუნთქე
გემსება პირი!..

ზაფხულობით, სახურავზე
რომ აცოცდე ის სჯობია,
რადგან შიგნით მოსვენება
არის სრული უტოპია.

ვერც გაბედავ ჩამოხტომას,
რომ სადგურზე გაიარო
უნდა სკამის სადარაჯოთ
იჯდე შიგ და ოფლი ღეარო.

სწორეთ დიდი საქმე გინდა,
სიცოცხლე რომ გაიმწარო:
მატარებლით თფილისიდან
ბათუმამდე გაიარო.

მუჯლუგუნის ნათავაზი
არც შეგჩება გვერდი ცალი

და თუ ოდნავ მიგეძინა
ვაი თქვენი ჯიბის ბრალი.

ყალიონთა კვამლისაგან
აღარ არის სულთა ქშენა...
თუ ფილტვები არ გივარგა
ძნელი არის გადარჩენა.

ერთმანეთსა ასხედებიან
სამხედრო და ერის-კაცი,
მამრობითი, მდედრობითი,
ყმაწვილი და ბერიკაცი.

გშმაკი.

ახალი ამბები.

თფილისის საყასბოებიდან გვატყობინებენ, რომ ამ უკანასკნელ ხანებში „ალა“ იშვიათად დადის თურმე საყასბოზე. რამდენიმე დღე სულ არ გამოჩენილა. მიზეზი? მიზეზი „ვირის და ნახშირის“ ამბავი ყოფილა.

იბეჭდება და ჩქარა გამოვა ფრიად მეცნიერული ნაწარმოები შემდეგი სათაურით: „ს.-დემოკრატები“. წიგნი შეიცავს 1250 გვერდს, თავიდან ბოლომდე სიმყარე-სიბრძნით გაჟღერებულია და ღირს 7 კაპეიკი.

ქუთაისიდან გვწერენ: 2 ივლისს ქუთაისში საშინელი უბედურება დატრიალდა. დილით ძლიერი ქარი ამოვარდა და თფილისის ქუჩაზე მტვერმა 24 კაცი დაახრჩო. იმავე დღეს უწყლობის გამო რვა კაცი დაიხრჩო. ქალაქის თავი ძლიერ შეწუხებულია ამ ამბით. ქალაქის მამებს აზრათ აქვთ წინადადება მისცენ მცხოვრებლებს შეიძინონ ლალიძის წყალი. მტვერის წინააღმდეგ ახალი სისტემის „ნამორღნიკების“ გამოწერას აპირებენ.

თფილისის მესტამბეებს „ლოკაუტის“ ქავილი ასტენიათ და ამ დღეებში კრება გაუმართავთ, რომ რაიმე ზომები მიიღონ მუშების ასალაგმავათ*).

თფილისის დროებით გენერალ-გუბერნატორის განკარგულებით ამ დღეებში გარდაიცვალა გაზეთი „მასხარა“ და რედაქტორიც თან გადაიტანა. ობლათ დარჩენილი თანამშრომლები და სტამბის პატრონი დიდ მწუხარებაში არიან. ამ დღეებში აპირებენ დიდი „ალაპის“ გამართვას.

მ რ ო ვ ი ნ ც ი ა.

ასკანა. ოზურგეთის ადმინისტრაციამ აღმოაჩინა ელექტრომბეჭდავი სტამბა ს.-დ. ორგანიზაციისა. სტამბა ისეთი ზორბა აღმოჩნდა, რომ ორმა კაცმა ძლიერ ჩაი-

*) არ შეიძლება ითქვას ყველა მესტამბეებზე, რადგან ეს სენი პირველად ვართანთანს აუტყდა, რომელმაც გამართა თათბირი და მკურნალთ მოიწვია ყველა მესტამბეები; 20 მესტამბიდან თათბირს დაესწრო მხოლოდ შემდეგნი: თავართქილაძე, შარაძე, კახოვსკი, ლიბერმანი და კიკნაძე. ეს უკანასკნელი თურმე შეუმჩნევლათ ყურს უგდებდა კუთხიდან იმათ ლექციას, რომელმაც დაწვრილებით მიამბო.

ასოთ-ამწყობი.

ტანა ოზურგეთში. ამ საქმისა გამო მობრძანებულ მაზრის უფროსს საზოგადოებამ თერთმეტი კაცი აჩუქა.

ბათუმი. ამიერ-კავკასიის რკინის გზის პირველი ნაწილის უფროსს ბნ ხუდონსკის 550 კაცისაგან ხელმოწერილი სამადლობელი ადრესი მოუვიდა მიზეზი ასეთი პატივისცემისა ის გახლავთ, რომ ხუდონსკიმ ისინი უსაქმოთ დასტოვა, ქუჩაში გამოყარა და ამით ერთობ გააძლიერა მისუსტებული უმუშევართა არმია. ახლო მომავალში ასეთი ადრესის მიღებებს უპირებენ სამსახურში დარჩენილებიც, რადგან 4 შპალის მაგივრათ, ახლა 9 შპალის გამოცვლა დააკისრა მათ და ამით ერთობ შეუმცირა შრომა. ანკი კეთილი საქმე სხვას ვის დაჰკარგვია?!

ოზურგეთი. „ხერხი სჯობია ღონესა, თუ კაცი მოიგონებსა“. ოზურგეთის ადმინისტრაციამ სავსებით ისარგებლა ამ ანდაზით. ნატანების გზაზე ძარცვა-გლეჯის თავიდან ასაშორებლათ ბრძანა: ოზურგეთიდან ვიდრე ნატანებამდე გზის ორივე მხარე ოცი საყენის სივრცეზე გასწმინდონ ყოველივე ბუჩქისა და ჯიკე-მაგვარ მცენარეთა არსებობისაგან. ამ გონიერი აზრის შემდეგ ადმინისტრაციამ შუბლზე თითი მიიღვა და დაიძახა: „ეგრიკა!“

ქუთაისი. ახლო მომავალში მოსალოდნელია სრულიად იმერეთის ბოქაულთა და სტრაჟის ურიადნიკთა პირველი კრება. სხვათა შორის კრებას განზრახვა აქვს სთხოვოს კავკასიის საცენზურო კომიტეტს ცოტა იშვიათად დახუროს ადგილობრივი გაზეთები. ეს ლიბერალური მუხლი, როგორც გავიგეთ, იმიტომ შეუტანიათ დიურ წესრიგში, რომ ეს ერთი ხანია მათ „პატიოსან“ მოქმედებაზე არაფერს სწერს და იმიტომ მთავრობაც წარჩინებას აღარ აძლევს.

თელავი. სასწაულოთ-მაგვარი გადარჩენა ადგილობრივი მაზრის უფროსისა დღეს საერთო სიხარულს იწვევს. საქმე იმაში გახლავთ, რომ ერთ მშვენიერ საღამოს, როცა ოთახში მწოლიარე უფროსი გაზეთს კითხულობდა და თან პაპიროზს ეწეოდა, ჩვეულებისამებრ კითხვამ თვალი მოსჭრა და მიაძინა. გავარდნილმა პაპიროზმა ბალიში გამოსწვა. გამოძიებამ აღმოაჩინა, რომ ეს პაპიროზი კი არა, ტყვია ყოფილიყო. მაზრის უფროსი უვნებლათ გადაჩა. დაშავდა მხოლოდ ბალიში.

ფოთი. საზაფხულოთ ფოთს მრავალი ხალხი მოაწყდა. ტარანაის ფასმა საგრძნობლათ აიწია. გურიიდან ტყემალო ბლომათ შემოდის.

ქვიშეთა. ჩვენი მფარველი წმინდ გიორგი სავანელი, სწორეთ შეყვარებულთა ქვიშეთზე. ოჩენჩირეში რომ ჯაშუში მოკლან, ის ქვიშეთს შემოესევა და მისებურათ შეაწრიალ-შემოაწრიალებს. ქვიშეთი კაცი ამისთვის არის კარგი. მას ცხადია დიდი მომავალი მოელოს. ქართლის სოფლებში (და ზოგან ზემო იმერეთშიაც) დაბეჯითებით ლაპარაკობენ, რომ ახლო მომავალში სავანელს ბოქაულის თანაშემწეობას მისცემენ. ამ საქმის შესახებ დიდი მოლაპარაკება აქვს თურმე ადგილობრივ მთავრობას (განსაკუთრებით კი ხაშურის ბოქაულს) შინაგან საქმეთა მინისტრთან. სწორეთ სასიქადულო მომავალია! ბოქაულის თანაშემწე!

მ რ ე ს ს ა.

გაზეთ „ისარი“-ს 139 და 140 №-ში (28—29 ივნისს) უზარმაზარი წერილი მოათავსა „კახეთის“ საზოგადოების გამგეობამ დკომისიამ. გამგეობა-კომისია, რასაკვირველია, თავს მართლულობს, მუშებმა უფლებების წართმევა და ჩვენი განადგურება მოინდომეს და იმიტომ დავითხოვეთო. თავის გულ-კეთილობის აღსანიშნავათ გამგეობა შემდეგს სწერს:

„ჩვენ მუშებს დიდი ხანია მინიჭი ბული ქონდათ ის რაც სხვებმა ბრძოლ მოიპოვეს. მაგალითად „კახეთის“ საზოგადოების დაარსების დღიდან, ამ 12 წელს, ჩვენს მუშებს ნება ქონდათ ერთ-ერთი დავსვენათ ხოლმე და ჯამაგირიც ელოთ დასვენების დროს; უსასყიდლოთ ქონდათ ექიმობა და წამლობა და კვირა უქმე დღეებში სარგებლობდნენ თავისუფლებით და სხვა... არ გვეგონოთ ჩამოთვლილი უპირატესობანი სასტიკი ბრძოლით მოიპოვეს! რა სათქმელია, თხოვნა რა ანითაც არ მიუმართავთ. ჩვენ ვილით და ნებაყოფლობით უპირატესობანი“ (კურსივ „კახეთის“ საზოგადო მართალია! აბა ვინ პირში ჩვენს მემამულე თავად-კეთილობა და ადამიანობის არ იღწვის საზოგადოების, რომ „კახეთის“ საზოგადო გორც მემამულეთა ჯგუფს ველათ, ნებაყოფლობით დაუთმო

მუშებს, ისე, რომ თითქმის თხოვნით არ უთხოვნიათ. აბა ბრძოლით რა მოუპოვებია? აგერ რუსეთის პრობლემატიკა იბრძვის, მარა რა გააჩნია რომ ჩუმით ყოფილიყო და ბუნებრივად არ დაეწყო რუსეთის ბიუროკრატია ამდენ ხანს ყველაფერს დაუთმებდა რუსეთის ბიუროკრატია

„კახეთის“ საზოგადოებაზე ნაკლები გულკეთილია? „კახეთის“ საზოგადოების მუშებს ბრძოლით არაფერი მოუპოვებიათ, მართალია ამ ორი წლის წინათ გაიფიცენ და ბოიკოტი გამოუცხადეს, მარა აბა გაფიცვა და ბოიკოტი რა ბრძოლა?! ეხლანდელი გაფიცვა—ბოიკოტიც არაფერია და მუშები ვერაფერს გაიტანენ.

ხოლო თუ საზოგადოებამ ბოლოს ქედ მოიხარა მათ წინაშე და დააკმაყოფილა ეს უეჭველათ მათ გულკეთილობას უნდა მივაწეროთ და არა მუშების ბრძოლას.
ირეთელი

ნეტარ არიან დევნილნი სიმართლისათვის.

ქრისტეს მათრახი.

ერთხელ, რაღაც უცაბედათ, რველ გილდიანებშია ილნიც მოჰყვენ მოვაჭრენი ევნო სიებშია. შდა წიგნაკებში ახელ-გვარებია... იქრეს: კომისიას ეხობაც ჰყვარებია). ნეს სადაც ჯერ არს ითა სია სრული ც დაამტკიცა ეოვა გულ-ნაკლული. დასწვდა წვრილი ხალხი ე-ვაჭრებთან მინადარი... თლაც, სად სოლოლაკელი, დ მთაწმინდის ბინადარი?!

მაგრამ ერთობ მოკლე დარჩა დრო იმათი სიხარულის, კომისიის არშეყოფამ წყალი შესვა ჩაილულის. რა იხილეს წვრილთა სახე აიცრუეს მყისვე გული და სად გაჰქრა ვერ შევიტყვე უწინდელი სიყვარული. გამორევეს უპრავედან ყველა მცირე და წვრილ-ფეხი; საოცნებო კომისია თავს დაატყდა, როგორც მებნი, ქრისტეს მათრახს რომ იტყვიან იყო მასზე ბევრათ მწარე და ვაჭრებმაც დაინახეს მისი მტერი და მოყვარე.

ეშმაკი.

დ ე ზ ე შ ე ბ ი.

სამხრეთი საფრანგეთი. აჯანყებულ მეღვინეთაგან კახელ მევენახეთა საზოგადოებას „კახეთის“ მოწოდება მოუკრდა: დახმარება აღმოუჩინონ ფრანგ „მეგობრებს“ საერთო ბრძოლაში და შესწყვიტონ მუშაობა. მოწოდება მარსელენ ალბერის ხელით არის ნაწერი, რცხილაძისათვის საკუთარ ხელში გადასაცემათ.

ტაკიო. იაპონიის სამხედრო სამინისტროს გადაუწყვეტია გამოიწეროს რუსი ინსტრუქტორები ჯარის კაცთა გასაწვრთნელათ.

სტამბოლი. ოსმალეთის მთავრობამ შეიმუშავა ფრიად ლიბერალური შინაარსის კონსტიტუცია სპარსეთისათვის.

თბილისის საქონლის საღვთო.

„კურტანის“ წერილის გამო კომისიის ბირი ქონდა, დაადგინეს: რადგან კურტანმა შეურაცყო პატიოსანი სახელი კომისიისა, ამისათვის „კურტანმა“ სამს წელიწადს კურტანი ატაროს, ეს განჩინება განსაზღვრებულ იქნა ვისგანაც ჯერ არს სამედიატორო სასამართლოში, კურტანს დასახიზობათ მომზადება მიუსაჯეს.

— მეორე. —

„ნებარ-ხსენებული“ „ბზიკის“ „მკბენარს“.

(წარსულიდან)

ერთ ჩანჩხს მიკენდეუ მტირე ხნით და მეუცხვავ ფრიადა!..

გაკვირდი მისი გზება კბრე რამ გაწუვდიდა.

მიკვირდა: კაცი ამ ზომის

ვითარ დახლუნდა გონითა, რამ ცბიორება მუდამ უამს მთელი თავისი ღონითა.

მაშინ და დღესაც ვერას გზით ვერ შევეთვასე ამას:

როგორ უძებდა ეს ჩანჩხი ამდენ სიარტხვილის ჭკამს.

წადმა უკუდამა ისრდა „მკბენარი“ ჯამუშბასს

და ამ უადის „მოდუწეს“ როგორ ვკადრებდი ძმბასს?

დავტოვე მისი დუქანი გავუდი ხემთვის ველათა...

(მართალი გითხრათ ეს საქმე არც მქონდა სიარდელათა)

ჩანჩხი კი თავის არშინით ზამაფს უაკვლგვარს საზომს;

ფრად ბინძურსა საქციელს ჩაიღეს გინდა რა ზამის.

აქც ჩანჩხული ხრიკებით ოქრო დაიღა ფართათა

და გამფიდა კამათში პორტმანის ხნაბართათა.

„მაკარიფის“ ავტორი მამ რიდას „იუმორის“,

თუ ორიადე სიტყვაში ათი არა სთქვა ჭკობის?!

გინება — „კებნა“ ჭკობის ცილის წამება — სტირა.

(ძნელია გინებებამ კაცი თუ სრულად გასწირა!)

შუქრებისა მწკერვალზე მჭდომარე მედიდურათა

„ბზიკის“ უბილა, მკებნარი“ სხვას არას იღებს უურათა.

ჭკობის... (რა ვქნა ეგონს!)
რამ აზრით არის მიძიდა...
(ცოდვა მას, ვინც ეს რეკვინი ამ რიგათ დაამედა.)

ეშმაკი.

„რასწარბაქა“.

ქვეყანა გადაირია!!! შარშან წინ რომ ხალხს უცვლელ ქეშმარიტებათ მიაჩნდა, დღეს ორმოცი რომ უწირო, ველარ დააჯერებ. დიხაც რომ განსაცვიფრებელი მოვლენაა! ახლა აღარავისა სჯერა, რომ ჩვენი მსხვილი მემამულე თავად აზნაურები პირდაპირ აღამის ჩამომავალნი არიან და რომ ის ვრცელი მინდვრები, დაბურული ქალები და უღრანი ტყეები მათ პირდაპირ უზენაესმა ჩააბარა და უთხრა: „გამრავლდით, ნუ გაირჯებით და ეპატრონეთ ქვეყანასაო“.

აღამის დროიდან მოკიდებული ისინი პირნათლად ასრულებდენ ღვთის ბრძანებას: მრავლდებოდენ, არა განირჯებოდენ და პატრონ-ბატონობდენ ქვეყანას. ყველაზე მეტათ ღვთის რჩეულმა თავადებმა ჩვენს სამშობლოში იმრავლეს და ამიტომ კურთხევა უფლისა მუდამ თან დასდევდა ჩვენ ქვეყანას. ეს კანონიერი მიმდინარეობა საქმისა ეშმაკს არ მოეწონა და განიზრახა აღამიანთა ერთმანეთში არევა. იმან დაუწყო რწმუნება გლეხებს, — თითქო ისინიც ღვთის გაჩენილნი იყვნენ, თითქო ეს მამული, რომლის ნასყიდობა თვით უფლისაგან აქვთ მიღებული თავადებს, დიხ, ეს მამული საყოველთაო და საქორაო ახლანდელ პატრონებს ჩამოერთვასო. ხალხმა დაუჯერა ეშმაკს და ადგილი მოითხოვა. მაკდური ენა სად არ გასჭრის და აქაც ეშმაკმა თავისი გაიტანა. ძლიერ შეწუხდა უფლის ნაზარდი წარჩინებული წოდება! ახლანდელ მათ წარმომადგენლებს აბა საიდან ემხსოვრებათ როგორ დაულოცა მათ უფალმა ქვეყანა და ამიტომაც საკუთრების საბუთათ თავისი წინაპრების სამსახურს ასახელებდენ.

ეშმაკი დღიან დამიანა განაგრძობდა თავის კანდიერ მოღვაწეობას და ბოლოს გლეხებს მოქმედებაც დააწყებია. შემფოთებულ-შეშინებულმა მემამულეებმა მიმართეს უფალს ლოცვა-ვედრებით და შევლა შესთხოვეს. ღმერთმა ისმინა მათი ვედრება და მოუვლინა მათ მამულებს სტრახები. თანაც ჩააგონა ყოველად სახიერმა, რადგანაც სტრახების ერთგულებაზე დიდხანს იმედი არ შეიძლებოდა, მამულები მიეყიდათ გლეხებისათვის და ამით ეშმაკის მაკდურება დაეთრგუნათ.

ამისათვის ღვთის ბრძანებით დაარსებულ იქნა საგლეხო ბანკი. ეს დაწესებულება ძლიერ ხელოვნურად იყო მოწყობილი და ეშმაკის მოქმედებას ძლიერ აფერხებდა. საგლეხო ბანკი ყიდულობდა დიდ თავადების ვრცელ მამულებს და შემდეგ გლეხებს ურიგებდა. პირველ ხანს გლეხებმა „ზურგი აქციეს ეშმაკის მკენებას“ და მართლაც კანონიერ გზაზე დადგნენ. საგლეხო ბანკიდან მამულებს იძენდენ და თავადების მიმართ გულის წყრომას იმშვიდებდენ.

მაგრამ როდის მომხდარა ეშმაკს თავისი დაეშალოს! იმან აუხსნა გლეხებს: საგლეხო ბანკი თქვენ გაყვლიფას ცდილობს; მართალია ახლა ნისიათ გითმობს მიწებს, ან სესხს გაძლევს მამულის შესაძენათ, მაგრამ იცოდე ამ ფულს ერთი ორათ გადაგანდევინებს და მიკვირს შენ საკუთარ მამულს რისთვის ყიდულობ ეგრე მამისისხლათო. გლეხები კვალათ აჯანყდენ და ვერას მამაოჩვენობით ისინი ველარ დააყენეს გონიერ გზაზე.

საგლეხო ბანკი ამავე დროს გამალებით ყიდულობდა თავადთა მამულებს. მას იმედი ჰქონდა დაბნეულ ცხოვართა ქეშმარიტ გზაზე დაბრუნებისა. მაგრამ იწყედი ამაო დარჩა, ხოლო თვით ბანკი მეტის მეტათ დაფხმძიმდა. მან შეიძინა 10 მილიონი დენიატინა მამული და მყიდველი არა სჩანს არცა ერთი ცალი. ბანკი ფეხზე ძლივს-ლა დადის და ამისათვის ებრძანა სამი თვის (ზაფხულის) განმავლობაში უექველათ მოლოგინდეს. დაწესდა მრავალთ-უმრავლესი კომისიები, რომლებმაც უნდა მოახდინონ

უჩვეულო რასკრადაშა

თავადიშვილების მამულებისა.

ასე არია და აწეწა ეშმაკმა იმათი ცხოვრება, რომლებსაც ღმერთმა უანდერძა ქვეყანა და უთხრა: „გამრავლდით, არ განისარჯოთ და ფლობდეთ ქვეყანასაო“. მემამულეთა მიწები დღეს აღარავის არ მიაჩნია ღვთის ნაანდერძევათ! სწორეთ რომ აირია მთელი ქვეყანა!!

მოციქულთა სწორი „წმინდა“ მიკიტანი ილია კირთაძე.

ბედნიერი ქვეყანაა ჩვენი ოდიში! ხალხის შეგნება უმაღლეს წერტილამდეა მისული და მისი გამოფხიზლებული გონება ამ ქვეყნათ ველარ თავსდება. ის მიისწრაფის ზეცისაკენ და აი ზეციდან მოველინა მას მრავალგზის გაკატრებული მიკიტან-წმინდანი ილიკო კირთაძე. დიხ, ბედნიერი ქვეყანაა ჩვენი სამეგრელო, და ღმერთსაც ხომ ბედნიერი უფრო უყვარს.

წმინდა მიქიტანს, ილიკო კირთაძესა-
 ცნებო მომავლთან ერთად წარსულიც
 ღრად სახელოვანი აქვს და არც თუ გა-
 საკვირია რისთვის სცემს მას თაყვანს ჩვე-
 ნი ხალხის „შეგნებული“ ნაწილი. ილიკო
 კირთაძე სოფ. ხუნწის მემამულეა ამ რე-
 აქციის დროს სამეკრელოს წმინდანმა
 გლეხებს მოსთხოვა მთელი ზარალი მამუ-
 ლებისა თავისუფლების დროს განაწივნი და
 რადგანაც უარი მიიღო, მსწრაფლ მოი-
 ყვანა მონიავას დახმარებით სტრატეგიები
 და სოფელს შესაფერი დღე დააყენა. მა-
 შინ არავინ არ იცოდა, თუ ეს მოძალა-
 ლე მემამულე ბოლოს დეთისაგან არჩეულ
 წმინდანათ იქცეოდა. დღეს მთელმა არე-
 ბარემ იცის, რომ ილია კირთაძე წმინდა-
 ნია და ბუზივით ეხვევა მას. ზოგიერთები
 წმინდა კირთაძის ამგვარ მოქმედებას შარ-
 კატანობას უძახიან, მაგრამ „შეგნებულ“
 გლეხებს ეს არაფრად აბრკოლებს და ილია
 კირთაძისას მრავალი შესაწირავი მოაქვთ.
 საყურადღებოა წმინდა მიქიტანის ოინ-
 ბობა. დღისი, ის თავს კარგათ გრძნობს
 და ხშირად სასამართლოშიაც დადის სა-
 ქმების საწარმოებლათ, მაგრამ ღამ-ღამო-
 თათ უძრავათ გდია და ხალხის წინაშე რა-
 თაცან ბოდავს. შესაწირავათ მოაქვთ ერ-
 თი კაპეიკის სანთელი და სეფისკვერები,
 მაგრამ ეს დაწესებული არ არის და ვი-
 აც რამდენი უნდა იმდენს შესწირავს. თუ
 ქმე ასე წავიდა წმინდა მოციქული კარ-
 ბოლომა ფუღს მოაგროვებს და ისევ სა-
 მიქიტანოს გახსნის ფოთში ან სოხუმში,
 სადაც გაკორებამდე ვაჭრობდა.
 ბედნიერი ქვეყანაა ჩვენი სამეგრელო
 და აკი ღმერთმაც მოუვლინა მათ ეს წმინ-
 და მიქიტანი.

ოდისელი.

უცხო სიტყვების ახსნა.

მინისტრა.—სიზმარი, რომელსაც ხშირათ
 ხედავს რუსეთის მოქალაქე.
აგრაარული საკითხი—გლეხების მიწებით
 დაკმაყოფილება სასაფლაოზე გადასახ-
 ლებისად.
აკობია—გამოხოკორებული თავი.
„Baton“—უყმო ბატონი.
ბურჯი—სამშობლოს „ბარჯი“ (თავად-
 აზნაურობა და მღვდელ-მონაზონ-ბე-
 რები).
ბიუჯეტი—ხალხის ფულების უკანტრო-
 ლით ფლანგვა.
ბლიკვი—პოლიციური მისაჯი.
ბომბა—გულის სახეთქი მანქანა, რომე-
 ლიც ამ ბოლო დროს ძლიერ გაიფადა.
გური—გლეხების ზურგზე სეირნობა;
 ვას ლკოწო-ნიკოკის საბუდარი.

გვრემა—რუსეთის მოქალაქის პოლიტი-
 კური მუცლის ტკევილი.
გრინგმუტი—პირიდან სასაქმებელი წამა-
 ლი.
დუმა—ხაფანგი ხალხის წარმომადგენლე-
 ბის დასაქვრათ.
დაჭერა—შავი ქირი, რომელიც ფრად
 გავრცელებულია რუსეთში.
დაბეზლება—ოზურგეთელ ვაჭრების ლო-
 ზუნგი.
ერთობა—„ძველი დროის“ მოგონება.
ექსპროპრიაცია—პარტიული მოღვაწეობა.
ვირი—ქალაქის თივით გასუქებული
 „აღა“-ს სახეღარი.
ვექსილი—ფასდაკარგული ქალღლი, რო-
 მელსაც ვეროპის ბანკირები აღარ ლე-
 ბულობენ.
ვასილ—მანქანა, რომლითაც დამზადდა
 „შესანიშნავი“ აღრესი და „ველურ
 სასამართლოების“ დატოვების შესახებ
 თხოვნა. აგრეთვე ნიშნავს კუქის გა-
 საწმენდ წამალს.

ირეთელი.

(შემდეგი იქნება)

სცენა სანიჰოს.

საიქიოს მიმავალთ გზაში შეხვდებთ კარის
 კაცი, რომელიც უდებს ზოგს სამოთხის და
 ზოგს ჯოჯოხეთის კარებს.

მოდის ფრანგი.

კარის კაცი: საიდან მოდიხარ, ვინ ხარ?

ფრანგი: საფრანგეთიდან, ფრანგი ვარ.

კარის კაცი: წადი ჯოჯოხეთში! მოდის ინგლისელი.

კარის კაცი: ვინახარ, საიდან?

ინგლისელი: ინგლისიდან.

კარის კაცი: წადი შენც ჯოჯოხეთში. მოდის რუსი.

კარის კაცი: საიდან მოდიხარ, ვინ ხარ?

რუსი: რუსეთიდან, რუსი ვარ.

კარის კაცი: შენ ჯოჯოხეთში უკვე ყოფილხარ, წადი ეხლა სამოთხეში.

ი.

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ე ბ ი :

გამოჩენილი კბილის ექიმი ვაძრობთ
 კბილებს ახალ გამოგონილი მანქანით. კბი-
 ლის ამოძრობის დროს არავითარ ტკივილს
 არ გრძნობს ავთმყოფი, რადგან საავათ-
 მყოფოში მიყვანამდე უგძნობლათ ხდიან.
 იკითხეთ რუსეთის ყველა ქალაქების სა-
 პოლიციო ნაწილებში. ბოქაულ გორო-
 დოვებთან.

კვირას 22 ივლისს, ვერის დაღმართზე
 გაიმართება ტრამუაის **ვაგონების დოღი**.
 მონაწილეობას ღებულობენ გამოჩენილი

ვატმანები. უბედურების თავიდან ასაცი-
 ლებლათ კონდუქტორები თოკით იქნენა
 ბიან მიკრული ვაგონის ბოძებზე.

რედაქტორ-გამომცემელი
 ს. კეკელიძე.

შურნალი „შუამავალი“ იყიდება:

- ქუთაისში**—ქურნალ-ვაზეთების კანტო-
 რა „იმერეთში“ ის. კვიციანიძესთან.
- ბათუმში**—მიხ. კალანდაძესთან.
- ფოთში**—ლ. ტულუშთან
- სამტრედიში**—ყ. კობალეიშვილთან.
- გორში**—არჩუაძესთან
- ჭიათურაში**—ვლ. მოსეშვილთან.
- მიხაილოვში**—ეგ. შარაძესთან.
- ლანჩხუთში**—შ. ცინცაძესთან.
- სიღნაღში**—უზუნაშვილთან
- ჩოხატაურში**—ნ. მეგრელიშვილთან.
- ხიდისთავში**—ნ. კალანდაძესთან
- ოზურგეთში**—ვ. ლლონტთან.
- ყვირილაში**—ა. ვაჩეჩილაძესთან.

რედაქცია სთხოვს აგენტებს, ყოველ
 კვირაში გაასწორონ ანგარიში.

ავანტაჟის საყურადღებოთ.

ავანტაჟმა ფული შემდეგი აღრესით
გამოგზავნონ: Тифлисъ, типографія
 Т-ва „Трудъ“, Теофилу (онъ-же
 Теону) Ерастовичу Болквадзе. რე-
 დაქციის აღრესზე ნუგამოგზავნიან.

ელექტრომბეჭდავი

ამხანაგობა

„შ რ ო მ ა“

აცხადებს, რომ მან მიიღო გენერალ-გუბერნატო-
 რისაგან ნებ-რთვა **ბეჭდოს გაზეთები** და **ბრო-
 შიურები**, რომელიც აკრძალული ჰქონდა. სტამ-
 ბა წინანდებურათ შეუდგა მოქმედებას და მსურ-
 ველთ შეუძლიათ მიჰმართონ ყოველნაირი მასა-
 ლების დასაბეჭდათ. საქმეს ასრულებს სუფთად
 და სწრაფად დაკლებულ ფასებში.

ამასთანავე ამხანაგობამ იკისრა 1908 წლის
 ქართული სხალხო

კედლის კალენდრის

გამოცემა და ამ მოკლე ხანში შეუდგება ბეჭდვას.
 კალენდარი საუცხოვოდ შედგენილია: შიგ მო-
 თავსებული იქნება ყოველივე თანამედროვე შესა-
 ნიშნავი ფაქტები და დაიბეჭდება ორის კრასკით.
 გამოწერა შეიძლება ამ თავიდან შემდეგის აღ-
 რესით: Тифлисъ, типографія Т ва „Трудъ“
 Михайловская № 65. ვინც ნაღდ ფულზე ან
 ფას დადებით გამოიწერს არა ნაკლებ ასი ცალისა
 და წინაწინ გამოგზავნის ბეს, დაემობა 15⁰/₁₀₀
 საზოგადოთ პარტიით მყიდველებს ეთმობათ 10⁰/₁₀₀.